

[Ivar Nørgaard]

nationale myndigheder eller til mellemfolkelige sammenslutninger. Men det er altså på bestemte områder, at man overgiver dem, og ved lov.

Det er rigtigt, at det er det samme, vi brugte, da vi indmeldte os i EF, og jeg mener, at vi under alle omstændigheder allerede nu må slå fast, at enten bliver det grundlovens § 20, dvs. en folkeafstemning som følge af, at der ikke bliver fem sjettedeles majoritet, som der kræves efter grundlovens § 20, hvis der ikke skal være en folkeafstemning, eller også bliver der en folkeafstemning, selv om man når fem sjettedeles majoritet i Folketinget, idet det er vores opfattelse, at man ikke kan stille i udsigt, at man skal have en sådan afgørende folkeafstemning, uden også at give mulighed for det, selv om der er fem sjettedeles flertal i Folketinget.

Derimod bliver der ingen folkeafstemning, hvis der ikke er simpelt flertal i Folketinget for at tilslutte sig resultatet af regeringskonferencerne. Så falder det med det samme, allerede her i salen. Og så er der ingen grund til nogen folkeafstemning, heller ikke en vejledende folkeafstemning.

Men vi mener, at det er meget vigtigt at få oplysninger ud til befolkningen. Det er også meget vigtigt at få oplysninger ud til medlemmerne i dette Folketing, for her skal vi jo først og fremmest tage stilling til resultatet af regeringskonferencerne.

I den forbindelse kunne det godt være, at udenrigsministeren burde se endnu en gang på de ønsker, der har været fremsat af Markedsudvalget om at få sat lidt flere ressourcer bag det at oversætte den strøm af materiale, vi får fra regeringskonferencerne. Vi har henvendt os til Udenrigsministeriet, og man har sagt, at man mente, det var for vanskeligt og for ressourcekrævende. Men da det er så vigtig en sag at oplyse medlemmerne her i Folketinget om, hvad de andre lande ønsker at gøre og siger, og da vi jo skal tage stilling til det her, før der kan blive en folkelig debat, idet vi jo ikke kender materialet til en folkelig debat, før vi har vedtaget noget her i salen, så mener jeg, at man bør se på det en gang til fra udenrigsministerens side.

Men vi er enige i, at man allerede nu godt kan drøfte i Markedsudvalget, hvilken organisation man skal sætte bag sådan en oplysningskampagne. Nu har vi i dag fået SF's forslag om, at man laver et udvalg og har et sekretariat, og

vi har hørt udenrigsministerens model, nemlig at man lader ministeriet stå bag, og at man følger modellen fra afstemningen i 1972.

Jeg synes, at vi grundigt bør gennemgå disse forslag til organisering af en oplysningskampagne, hvor vi tager begge de to modeller og gennemgår fordele og ulemper; og der kan måske dukke andre forslag og synspunkter op, som bør behandles.

Jeg vil derfor foreslå, at vi sender dette forslag til folketingsbeslutning til behandling i Markedsudvalget og dér drøfter såvel SF's organisatoriske forslag som regeringens.

Agnete Laustsen (KF):

Med de store udfordringer, det voksende europæiske samarbejde byder os, tror jeg, vi alle kan være enige om, at omfattende oplysning om EF's fremtidige udvikling er nødvendig og betydningsfuld.

Det var det også før folkeafstemningen i 1972, hvor de folkelige oplysningsforbund, højskoler og lignende, som man vil huske det, gennemførte en både omfattende og også meget seriøs oplysnings- og debatkampagne.

SF lægger i sit beslutningsforslag heller ikke skjul på betydningen af at benytte disse erfaringer og at lade bl.a. Dansk Folkeoplysnings Samråd indtage en fremtrædende rolle i det kommende oplysningsarbejde.

Derfor ser vi heller ikke fra konservativ side nogen som helst grund til nu at opbygge et nyt, statsligt finansieret oplysningsudvalg, der under fuld selvstændighed skal styre hele oplysningsvirksomheden, altså et nyt bureaukratisk skud til ca. 6 mio. kr., når vi allerede har gode erfaringer med en folkelig oplysningsvirksomhed, som jeg forstår på udenrigsministeren at man er parat til at støtte, også økonomisk, gennem en bevilling til i første række Kulturministeriet, som jo er ressortministerium for folkeoplysning.

Vi kan altså støtte et initiativ om øget oplysning og bevilling hertil, men som sagt ikke gennem opbygning af nye omkostningstunge udvalg og sekretariater.

Charlotte Antonsen (V):

Har de folkelige bevægelser brug for statslig styring? Skal et særligt udvalg tilrettelægge oplysningsforbunds, organisationers, foreningers, fagforeningers, højskole og bibliotekers op-